

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto \$6.00
Za pol leta \$3.00
Za New York celo leto \$7.00
Za inozemstvo celo leto \$7.00

TELEFON: CHELSEA 3878

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

Entered as Second Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879

NEW YORK, THURSDAY, AUGUST 8, 1929. — ČETRTEK, 8. AVGUSTA 1929.

TELEFON: CHELSEA 3878

VOLUME XXXVII. — LETNIK XXXVII.

PRIČETEK ZGODOVINSKEGA POLETA OKOLU SVETA

VODLJIVI BALON SE JE DAVI MALO PRED ENO URO DVIGNIL IZ LOPE PRI LAKEHURSTU

Na krovu imam dvaindvajset potnikov. — Če bo šlo vse pošreči, se bo medpotoma ustavl v Friedrichshafen, Tokio, na californijski obali in slednjic v Lakehurstu.

Lakehurst, N. J., 8. avgusta. — Davi par minut pred eno uro se je začel pomikati iz ogromne mornariške lope nemški vodljivi balon "Graf Zeppelin" ter nastopil svoj polet okoli sveta.

Slišati je bilo par rezkih povelj, ogromna zračna ladja je zažarela v žarki srebrnasti luči, godba newyorškega sedmega polka je zaigrala ameriško himno.

"Graf Zeppelin" se je podal na polet okoli sveta. Potovanje bo trajalo v najugodnejšem slučaju dvaindvajset dni.

Da se preskrbi s kurivom in drugimi potrebščinami, se bo moral ustaviti, predno se bo vrnil v Lakehurst, najprej v Friedrichshafen na Nemškem, nato v Tokio na Japonskem in slednjic nekje na californijski obali.

Na krovu imam dvaindvajset potnikov, med katerimi je ameriški izvedenec za vodljive balone com. C. E. Rosendahl.

Tega zgodovinskega potovanja okoli sveta se bo udeležila ena sama ženska in sicer lady Drummond Hay, poročevalka za Hearstovo časopisje.

Pred nekako širisto leti je Magellan vprvič do spel z ladjo okoli sveta. Vožnja je trajala več kot tri leta, docim "Zeppelin" ne bo vzel polet niti mesec dni.

NA HUMBERTOVI BIGAMIST POROKI BO TUDI PAPEŽ NAVZOČ

Italij. prestolonaslednik Humberto je baje zaročen z belgijsko princesino Marijo Jose.

NAJ REDI OBE DRUŽINI

Bruno mora skrbeti za 2 družini s svojo tedensko plačo \$50 ali pa se seznaniti s Sing Singom.

Frank Bruno, priznan bigamist, mora vzdrževati otroke obeh žensk, kateri je poročil, s tedensko plačo \$50, če hoče biti izven Sing Singa, — je odločil okrajni sodnik, Alger non Nova, ko je bil priveden preden v Kings County sodišču. Bruno, ki je star dva in trideset let, ter živi na zapadni 139. cesti, je bil predstavljen dvema ženskama, kih nobena noči imeti nobenega nadaljnega opravka z njim.

Zadnji dogovor, med Italijo in Vatikanom, ki je končal dolgi spor med cerkvijo in Savojsko hišo, je omogočil, da papež dejanski nastopi v tej vlogi.

Papež Pij je baje zares obljubil, da bo poročil štirlindvajsetletnega savojskega princa in temnotasto belgijsko princesino, ki je star dvanajst let. Poroka naj bi se zavrnila v Sikstinski kapeli v navzočnosti Italijanske in belgijske vladarske rodbine, zastopnikov raznih vladarskih hiš in vsega kardinalskega kolegia.

O tej poroki so razpravljali v zadnjem času na konferenci, katere sta se udeležila papež in nadškof iz Turina. Turinški nadškof je baje prestolonaslednikov spovednik.

25 UBITIH V NEDELJSKEM PROMETU

LONDON, Anglija, 7. avgusta. — Pet in dvajset oseb je bilo ubitih in 75 poškodovanih vsled nesreč na angleških cestah, takem velikanskem prometu ob prilikl zadnjih praznikov. Lepo vreme je le še počelo število nesreč.

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA
"GLAS NARODA", NAJVEČJI
SLOVENSKI DNEVNICK
V AMERIKI.

SLOVENSKO IME ZA PRINCA

Enajstega avgusta bo objavljeno, kakšno ime je izbrala jugoslovanska kraljica za svojega tretjega sina.

BEograd, Jugoslavija, 7. avgusta. — Jugoslovanska kraljica Maria je sklenila poudariti troedini način jugoslovanskega Kraljestva z imeni svojih treh sinov.

Tretji princ, ki je bil rojen pred par tedni na Bledu bo dobil izbrano slovensko ime pri formalnem krstu, ki se bo zavrnili na Bledu dne 11. avgusta.

Kakšno ime mu bodo dali, se enkrat še ne ve in se ne bo izvedelo, dokler ne bo ceremonija končana.

Prestolonaslednik je sedaj star šest let ter se imenuje Peter. Drugi si imenuje Tomislav po hravskem kralju Tomislavu.

Kralj Aleksander bo najbrž izdal te prilikl amnestijo, ki se bo tekata velikega števila političnih zločincov, ki so bili aretrirani pod diktatorskim režimom. Pri tej prilikl bo tudi odlikovanih dosti Jugoslovanov in inozemcev.

Angleškega kralja Jurja V. so naprosili za botra.

KITAJSKA ZAVRNILA PREDLOGE

Kitajci pod nobenim pogojem nočajo nastaviti ruskega administratorja vzhodno-kitajske železnice, predno bi se pogajanja začela.

Berlin, Nemčija, 7. avgusta. — Šanghajski poročevalci "Berliner Tageblatt" je sporočili danes neko nepotrdjeno vest, da je nankinska vlada definitivno odklonila vse ruske pogoje.

Poglavitni ruski pogoj je bil, da bi Kitajci nastavili sovjetskega ravnatelja kitajske iztočne železnice še predno bi se pogajanja začela.

Z druge strani pa poročajo, da bo kmalu obnovljen promet na kitajski vzhodni železnici ter da se ruski uslužbenci že vračajo na del.

ŠANGHAJ, Kitajska, 7. avgusta. — Kitajski finančni minister Soong je resigniral, ker radi visokih vojaških stroškov ni mogel iznačiti proračuna.

Minister Soong je bil eden najmočnejših mož nacionalistične vlade. Njegov odstop bo najbrž dovedel do kabinetne krize.

Dva otroka ima s svojo prvo ženo ter enega z žensko, s katero se je poročil na nepostaven način.

Sodnik Nova je rekel, da bo rajše tako odsodil Brunu kot ga pa posiljal v ječo za dobo petih let ter pustil otroke nepriskrbljene.

Bruno je sprejel odločitev ter objubil, da bo plačeval.

25 UBITIH V NEDELJSKEM
PROMETU

LONDON, Anglija, 7. avgusta. — Pet in dvajset oseb je bilo ubitih in 75 poškodovanih vsled nesreč na angleških cestah, takem velikanskem prometu ob prilikl zadnjih praznikov. Lepo vreme je le še počelo število nesreč.

V. L. BERGER JE PODLEGEL POŠKODBAM

Znani socijalistični voditelj je podlegel poškodbam, ki jih je dobil pri nesreči cestne železnice.

MILWAUKEE, Wis., 7. avgusta. — Victor L. Berger, predsednik narodnega odbora socijalistične stranke ter dolgoletni edini zastopnik socializma v Kongresu Združenih držav, je umrl danes vsled poškodb, ki jih je zadobil, ko ga je voz cestne železnice vrgel s ceste na tlak, kjer je obležal.

Zdravnik so ugotovili, da ima počeno lobanje, h čemur so se pa pridružile druge komplikacije. Nesreča se je zgodila pred tremi tedni.

Star je bil sedemdeset let ter je bil velike in močne postave. Zadobljene poškodbe so bile tako nevarne, da bi jim marsikateri mlajši takoj podleget.

Nesreča se je pripetila, ko je zapuščal Berger uredništvo "Milwaukee Leaderja".

Ta socijalistični list je bil ustanovljen leta 1911 ter ga vzdržal kolikor let je bil velike in močne postave. Zadobljene poškodbe so bile tako nevarne, da bi jim marsikateri mlajši takoj podleget.

Do pričetka tega tedna so zdravniki upali, da se bo Berger obrnil na bolje, včeraj se mu je pa zdravstveno stanje neradioma poslabšalo. Mrzlica je dosegla svoj vrh. Ob petih zjutraj je izgubil zavest, ob četrtna dve popoldne je pa umrl.

Ob njegovi smrtni postilji je bila njegova žena in njegovi dve hčeri. Pokojnik je bil rojen 28. februarja 1860 v Nieder Rehbecku na Sedmograšku. Šolal se je v Budimpešti in na Dunaju.

V Milwaukee se je najprej posvetil učiteljskemu poklicu, nato je pa začel propagirati socijalizem.

Njegovim prizadetanjem se je zavhaliti, da je mesto Milwaukee že pred dvajsetimi leti izvolilo socijalistično mestno upravo z Emilem Seidelom kot županom.

STIRJE OTROCI UBITI OD AVTOMOBILA

LAKE ODESSA, 7. avgusta. — Stirje otroci Mr. in Mrs. Royal Johnson iz tukajšnje vasi, so bili na mestu ubiti včeraj, ko je potniški vlak Pere Marquette železnice zavozil na križišču v avtomobil, katerega je vozil eden otrok, dvajset let starci deček. Vlak je povlekel avtomobil skoraj pol milje od mesta nesreče.

Dr. Steerwitz je obiskal svoj rojstni kraj Mies, ki se nahaja sedaj na Čehoslovaškem.

Potovanje avstrijskega kancelarja baje nima nikakega političnega ozadja, vendar pa so skušali zatajiti dejstvo, da sta se državnika sestala v Plznu.

Dr. Steerwitz je odločen zagovornik zvezne med Avstrijo in Nemčijo. To pa je zadeva, ki zelo zanimala dr. Beneša.

CANADA BO PILA LAHKA VINA

TORONTO, Canada, 7. avgusta. — Ontario Liquor Control Board je sklenil v bodoče omejiti zaviranje žganja ter pospešiti uvoz lahkej fanceškevin, kot je objavil danes Sir Henry Rekelj. Rekelj je tudi, da ne bodo skrčili cen žganja v Ontario.

PREJŠNJI KONZUL SPOZNAN KRIVIM

CLEVELAND, Ohio, 6. avgusta. — John Popovici, prejšnji romunski konzul v Clevelandu, je bil spoznan krivim, da ni podpiral svoje držine ter je dobil od sodnika ukaz, da mora plačevati mesečno \$50 za vzdrževanje svoje deseletne hčerce, Helene. Deklica živi v Cantonu s svojo materjo.

SMITHOV PRIJATELJ JE ZMAGAL

Kljud naporom široko-ustnega škofa Cannona je dobil J. G. Pollard veliko večino pri primarnih volitvah v Virginiji.

RICMOND, Va., 7. avgusta. — Nepopolna poročila glede primarnih volitev za governorsko mestno kažejo, da je dobil John G. Pollard nominacijo na demokratskem tikuju z večino kakih 40,000 glasov.

Kandidat Byrdove administracije je očvidno zmagal v vsakem okraju države in v skorih vsakem posameznem mestu. S tem, da je bil Pollard nominiran, je izrazil narod Virginije popolno zaupnico Byrdovi administraciji.

Drugi kandidat Roosevelt Page, brat pokojnega pisatelja in diplomata Thomasa Nelsona Page-a, ni bil niti deset tisoč glasov. Zmagal je le v svojem domačem okraju Hannover, kjer je dobil 400 glasov večine.

Pollard je velik prijatelj bivšega governera Smitha ter je znan nasprotnik suhačev.

Njegova zmaga je tembolj pomembna, ker je pred kratkim znameniti metodistički škof Cannon zapretil, da se bo demokratska stranka na Jugu razbila, če ne bo opustila vsake misli na pijačo.

STEERWITZ IN BENEŠ

Avtstrijski kancelar in čehoslovaški zunanjji minister sta se posvetovali v Plznu na Čehoslovaškem.

PRAGA, Čehoslovaška, 7. avgusta. — Avstrijski kancelar dr. Steerwitz se je danes neformalno posvetoval s čehoslovaškim zunanjim ministrom dr. Benešem.

Dr. Steerwitz je obiskal svoj rojstni kraj Mies, ki se nahaja sedaj na Čehoslovaškem.

Potovanje avstrijskega kancelarja baje nima nikakega političnega ozadja, vendar pa so skušali zatajiti dejstvo, da sta se državnika sestala v Plznu.

Dr. Steerwitz je odločen zagovornik zvezne med Avstrijo in Nemčijo. To pa je zadeva, ki zelo zanimala dr. Beneša.

LADY BAILY JE PRELETALA ALPE

ZENEVA, Švica, 7. avgusta. — Lady Baily je dosegla včeraj semajnajščino, da smo valed sporazuma s našim svetom v starem kraju v stanu snižati pristojbino za takšno izplačilo z 5% na 2%.

Pristojbina znaša sedaj za izplačila do \$30—60c; za \$50—\$1; za \$100—\$2; za \$200—\$4; za \$300—\$6.

Za izplačilo večjih zneskov kot goraj navedeno, bodim v dinarjih lirah ali dolarjih dovoljujemo še boljše pogoje. Pri velikih nakuhih priporočamo, da se poprij s nam sporazumete glede načina nakazila.

ŽENA BO POMAGALA PROF. SNOOKU

Nastopila bo kot priča za zagovorništvo. — Tudi mati stoji na njegovi strani. — Obe sta obiskali obtoženca.

COLUMBUS, Ohio, 7. avgusta. — Danes bo pričala v prilog Snooku, ki je usmrtil studentko Theoro Hix, njegova žena, Mrs. Helena M. Snook.

Njegova žena in njegova mati sta včeraj obiskali ter se dolgo časa pogovarjali z njim. Tudi mati bo pričala v njegov prilog.

Mati in žena sta moralni obiskati Snooka, da ga obrabita po včerajšnjih dogodkih v sodni dvorani.

Včeraj je bil obtoženec zelo posvetjen in potri. Poslušal je pričevanja vsečilnika vsečilnika, ki je bil dolgo vrsto let njegov predpost

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakser, President Louis Benedik, Treasurer

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays.

Za celo leto velja list za Ameriko	Za New York za celo leto	\$7.00
in Kanado	Za pol leta	\$3.50
Za pol leta	Za inozemstvo za celo leto	\$7.00
Za četr leta	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00.

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvzemši nedelj in praznikov.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovoli pošiljati po Money Order. Pri spremembri kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališča naznamo, da hitreje najdemo naslovnika.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.

Telephone: Chelsea 3878

ODKRITJA MABEL WILLEBRANDTOVE

Mabel Walker Willebrandt je bila zadnje dve leti Coolidgeove administracije pomožna državna pravdinja Združenih držav, in njena naloga je bila skrbeti za izvajanje določb prohibicijске postave.

S svojim delovanjem se je žalostno proslavila ter je bila ena najbolj osovraženih javnih oseb v Washingtonu.

V začetku Hooverjeva kampanje jo je smatral narodni odbor republikanske stranke za svojo najboljšo govorico.

V Kansas City je podpirala Hooverjevo nominacijo, prej je pa delovala zanj v svoji rodni državi Washingtonu.

Kmalu po otvorjenju kampanje je govorila v Springfieldu v državi Ohio, zbranim metoditovskim duhovnikom.

Pozivala jih je, naj v protestantovskih cerkvah agitirajo za Hooverja ter je nesramno zmerjala Alfreda Smitha in demokratsko stranko.

Prvič v zgodovini izza dñi rekonstrukcije na Jugu si je visoka uradna oseba v tem slučaju držnila mešati vero s politiko ter ščuvati člane ene veroizpovedi proti članom druge veroizpovedi.

Povprečni Amerikanec, ki smatra vero za potrebno stvar, je v tem oziru precej občutljiv.

Cerkve naj se še toliko mešajo v politiko, on tega ne opazi, posebno ker se to vmešavanje precej spremeno in prikrito vrši.

Tako je pa postavi po robu, ako visoki zvezni uradnik pred vsem svetom poziva cerkev, naj se zavzame za politično stranko.

Willebrandtin govor je povzročil vsledtega tedaj veliko razburjenje in ogorčenje.

Narodni odbor se je te navdušene Hooverjeve misjonarke takoj odresel.

Hubert Work, predsednik narodnega odbora je rekel, da ni mogel izvajati nanjo obenega vpliva ter da ni vedel, kaj ima na programu.

Fanatična dama je nadajevala mirno s svojo agitacijo.

Dva meseca po Hooverjevi administraciji je resignirala ter postala odvetnica mogočne korporacije.

Predsednik se je te neljube sodelavke iznebil prejko-mogoče, toda zdaj se je začelo tretje dejanje tragikomedije.

Mrs. Mabel Walker Willebrandt je začela pisati svoje spomine. Kar je skrivala globoko v duši, bo obelodanih la v newyorškem Timesu.

Začela je objavljalati članke in v njih pripovedovati, zakaj prohibicije ni mogoče izvesti in zakaj Združene države niso tako suhe kot bi bilo morda suhačem in gospodu Hooverju povšeči.

Da ne bo odkrila ničesar novega, je jasno.

Že v drugem članku je pa povedala nekaj nadvse značilnega, namreč, da je govorila v Springfieldu na zahtevo narodnega republikanskega komiteja ter da so go spodje v komiteju prav dobro vedeli, kaj bo povedala.

S tem je postavila na laž Huberta Worka in dokazala, da je vodstvo republikanske stranke izreeno hotelo, naj se tekmo kampanje vmešava vera v politiko.

"GLAS NARODA" — List slovenskega naroda v Ameriki! — Naročajte ga!

SLUŽBA ZA ELEKTRIČNO UPORABO

Noben potrošen dolar ne kupi večje vrednosti.

KO GRE ZA SEKUNDE SE UPORABLJA ELEKTRIKO

Vsaka izmed 125 milijonov brzjavk, ki jih je na leto poslanih potom newyorskih uradov Postal Telegraph in Western Union sistemov, je bila posljana s pomočjo električne iz naših glavnih central.

Nad 75% jih je bilo električno natisnjeno v centralnem uradu ter na dostavnem mestu avtomatično prepisanih na sprejemni pisalni stroj.

Velika množina pošiljk je poslanih skozi pnevmatične cevi, ki merijo približno 50 milij ter vežejo važne urade v Downtownu. V urah navala lette te pošiljke tako hitro, da jih še niso poskušali štetiti.

Našo električno uporabljam za pasovne nosilne sisteme za oddajanje pošiljk; za električno tiskanje; za vse potrebe v poslopu; in za motorne generatorje, ki stiskajo zrak v pnevmatične cevi ter operirajo signalne luči in urunc-časovne naprave na cevih.

Sprva so brzjavni sistemi obravnavali z baterijami. Sedanji visoko organizirani uspešni sistemi pa ne morejo poslovati brez popolnega zanesljivega neprestanega dovajanja električne energije.

*M. C. Sloan
President*

The New York Edison Company

The United Electric Light and

Power Company

Brooklyn Edison Company, Inc.

New York and Queens Electric

Light and Power Company

The Yonkers Electric Light and Power Company

Novice iz Slovenije.

Iz policijske kronike.

Franceta Epila, 21-letnega posestnikovega sina iz Stare Loke pri Loke pri Kočevju, je konj na paši brenil s kopitom v trebuh in so moral fanta radi težkih notranjih poškodov prepeljati v bolnico.

Marija Škulj, 63-letna služkinja na Golem pri Želimljah, je včeraj obirala češnje. Nenadoma se je ji odromila trhla veja, padla je več metrov globoko in s težkimi notranjimi poškodbami nezavestna obležala.

Anton Šporn, 24-letni delavec iz Stražišča pri Kranju, se je te dni prepiral s svojo prijateljico Marijo Hafnerjevo. Med prepirom ga je polila s kropom po obrazu. S težkimi opeklinskih so ga prepeljali v bolnico. Njegovo stanje je zelo resno.

Berlogar Marija, 20-letna služkinja iz Izlakov, je dvignila pretežak tovor in ji je počila vratna kost. Prepeljali so jo v bolnico.

V močan vrtinec je zašel.

Neki avstrijski državljani, ki se je

kopal na prostem kopališču pri Kamnici, je zašel pregloboko v Dravo.

Zaklical je na pomoč in izginil pod vodo. Nesrečo sta opazila pekovski pomočnik Beigot in elektrotehnični mechanik Vistan, ki sta takoj skočila v Dravo in že nezavestnega ponesrečenca spravila na suho. Po daljšem naporu sta ga spravila zopet k zavesti.

Smrtna kosa.

V Mariboru je umrla Ljudmila Gombac, roj. Perozzi, soprga vpok višjega stražnika v Mariboru Mihaela Gombaca. Pokojnica je bila iz znane slovenske rodbine v Dornbergu pri Gorici in je bil njen oče več let tamkaj župan.

V celjski javni bolniči so umrli: dne 17. julija, 77-letni prežigkar Janez Šram s Polzele, dne 18. julija, 70-letni dininar Jožef Šuperger iz okolice Št. Jurja ob južni železnici in 19. julija 48-letna prežigkarica Neža Bele iz Donačke gore.

Inženjersko diploma

elektrotehničnega instituta v Nancyju v Franciji, je dosegel Pavel Gasparin, sin profesorja mariborske realke.

Aretacija glavarja kolesarskih tativ.

Pred približno dvema letoma je zapustil mariborsko kaznilično. Tam se je še izpopolnil v svoji vložniški stroki in organiziranju kolesarskih tativ.

Po prestani kazni je bil vedno pod strogo kontrolo ljubljanske policije, ki je budnici zapazila na vsak njegov korak.

Eden — starejši Raznožnik — je v rokah držal še plavilne lhalice. Bil je popoldne v Tomačevem, kjer se je kopal v hladni Savu. Čeprav vedno pod policijskim nadzorstvom, se je znal 28-letni Stanko Raznožnik, rojen v gorenjskih Lescah in prisoten v Godovič pri Logatcu, glavar kolesarskih tativ in njih pomagačev pri vseh svojih vložniških in tatinških poslih sprednost izogibati svojim zasedovalcem. Večkrat se je celo maskiral, mnogokrat je menjal oblike ter se predugačen pojavitveni v mestu. Detektivi so ga nad leta dni zasedovali, toda so se je vedno pravčasno znal umakniti iz Ljubljane in na Gorenjsko, kjer je potem organiziral prodajo nakradenih kol.

Policija je že lani pričela več njegovih pajdašev, ki so prejeli za razne tativne kolies večmesecno ječo.

Sami glavarji pajdaši so priznali, da je bil Raznožnik udeležen kot vodja pri 13 kolesarskih tativah. Kljub vsem napornom policija dolgo ni mogla spraviti S. Raznožnika pod klic. Zadnje tedne so se znova zasele množiti kolesarske tativne. Samo ta mesec je bilo prijavljeno v zabeleženih nad 10 tativ.

Detektiv je nekaj časa sledil Raznožniku, ki je bežaldaleč ven na polje ter se tam potuhnil. Ko je zasedul, da je minila nevarnost, je preobčasno znal umakniti nevarnost, jo je mahnil po poljski poti v smeri Vnaprej se bo takole izražal o svoji prejubljeni ženici: — Včasi je taka kot hudič. Sitna godrnjava, nezadovoljna. Toda jaz vse potrežljivo in voljno prenašam. Kajti za delo je ni take kot je ona. Dela pa ko hudič.

In rabi se bo takole izražal o svoji prejubljeni ženici: — Včasi je tako kot hudič. Sitna godrnjava, nezadovoljna. Toda jaz vse potrežljivo in voljno prenašam. Kajti za delo je ni take kot je ona. Dela pa ko hudič.

Precej običajno je sledječe vprašanje: — Zakaj si jo vzel, ker je grada ko hudič?

— I zato, — se glasi odgovor — ker je imel hudič par tavčen.

In če po petih, desetih letih sreča prijatelja? Kako mu boš rekel?

Dragi prijatelj, že celih deset let ne mislim videl. Pozdravljen,

dragiji prijatelj!

Ne, pri nas govorimo drugače.

Mi pravimo v takem slučaju:

— O, hudič, saj bi te skoro ne pozval.

Že deset let se nisva videla. Hudič, kaj si res ti? Kaj te se ni hudič vzel?

V teh besedah sta vsa prisrnost in odkritosrnost.

S temi besedami je označeno resno zadovoljstvo srečnega snidejca.

Sploh se da našega hudiča uporabiti prav za vsako stvar na svetu:

— Dobro ko hudič, slabo ko hudič in majhno ko hudič.

Stavek ne bo po vsej pravici govoril nad mojim rokopisom z besedami: — Tega rokopisa pa ne morem citati.

Ampak bo enostavno rekel:

— Kako pa pišete tega hudiča, da se prečitati ne morem?

Tujec se zlepja ne more pričuti naši govorici, dočim mu "hudič" leti že prvi dan jako glako izpod zobi.

Nas ženske, ga ne kličejo s pravim imenom na pomoč, ampak mu pravijo hudičman, hude ali hudoč, kar je pa navsezadnje enočisto. Koren je isti, namreč "hud", dočim končnica sploh ne pride vstopiti.

In če se ne moremo kake stvari spomniti, pravimo enostavno: — I kako se že temu hudiču pravi?

Tudi pri moji koloni igra hudič precejšnjo vlogo.

Nekateri pravijo, da pišem dobro ko hudič drugi se pa ježe in pravijo, da pišem ko hudič zanč.

proti Mostam. Detektiv je med tem časom od posameznih ljudi žvepelj, da jo Raznožnik maha po poti. Skril se je v zasede. Ko je prišel Raznožnik do zasede, je detektiv skočil s samkresom pred njega ter odločno ukazal: "Stojte!" Raznožnik se je zleknil in prebledel. Detektiv je ukazal: "Sedite na tla in ne premaknjite se!" Raznožnik je ubegnil, nakar se je odigral prizor, kakor smo ga gori opisali.

Stanko Raznožnik je znan kriminalni tip, ki je bil že 7-krat zapravljen, v tečajih tativ in vložniški kaznovan. Da je bil bolj varen, si je prilastil razne legitimacije in dežavne knjižnice. Pri njem so našli tudi vitrih, s katerim je odpiral najbrže razna stanovanja.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

JOŽA LIKOVIĆ:

ZALOSTNA GORA

Večerilo se je. Zlat oblak je ležal nad borovniško dolino. Kočenja je bila zavita v prosojno meglo, za lo, neusmiljeni pikalo in žgallo, do barjem so gore polhograjske peči; rdeče stene in kamenita rebra, ki varuje globoke in strahotne udere in umazanimi vodami, so se veličastno odražale vognjeni luči pomladanskega večera. Pod Žalostno goro pa željeta razbeljena zelenina proga se ne usmiljeno grizla v sesušeno kraško grudo, med rdečasto prst in slakobno brinje.

Pred svetliščem na gori je postala dekle, s cvetjem v roki, malce objokano in nemirno. Za njo se je upogibala starka; na stopnišču je odložila težko culo, zategnila debele vozale in globoko dahnila. Dele si je popravila krilo in se sklonila nad culo...

Zopet ena, mlaada in lepa! Nic več ne bo pastirica, nič več ne bo nabirala brinja in zdravilnih jagod, v mestu pojde, tam ni bajt in beratje, tam ni Žalostne gore, tam so gospodske hiše, bele in visoke, tam ji ne bo palilo solnce rožnih lice, tam se ji bodo zasušili žuiji na rokah. Vse bo kakor v sanjah...

"Je bilo težko?" se je zdramile dekle in zavalilo culo na cerkvini prag.

"Ni bilo sile," se je branila starka in potisnila črno ruto na zasolzeno oči. Za hip sta obe začemeli.

V barju je prizvano, nalahno in pritajeno, kakor da trka angel z drobnimi prsti po nebeskih vrtilih. Iz grape je polzel topel večerni mrak, dišeč po kronicah, zlatni piskavkih in mladih brezah. V grobljih je živilgal kačar, strahotno in presunljivo. Nad Bistro je grkala lokomotiva in se srdito gnala v klanec.

"Da ne zamudiš vlaka," zaskribi ženo v črni ruti.

"Ne bojte se, mati!" se zgane dekle. "Znak še ni bil dan..."

Kolikokrat je čula ta mrzli znak. Vsakih pet minut se je zganilo ob železni progi in neprizajno klenknito, vsakih pet minut so se prebudiči čuvnjice iz grobrega sna in se pozdravile z žalobnim klicom. Železen zvenek je zletel od Preserja pod Žalostno goro preko vaških reber do Borovnice. Nato je pa zgrinjal vlač, dolg in črn... Tod je delal oče. Na vsakem pragu, na slednjem vijaku se suši njegove krvave srage. Kadars mu je nesla na progo kosilce, je že zdaleč prisluhnila tistemenu enakomernemu zabiljanju podpornih kammov; petro mož je stale ob tračnici, vpognjene, enakomerno vihteci težke krampe. Za njimi pa se je sprehajal pust nadzornik... Samo, kadar se je priznal vlač že na razdeljal puha, so se odmakenili v grapo, otrli čela, pogledali za drvečo pošastjo, pa se zopet vstopili v vrsto, sklonili glave in zamahnili s krampi. Zopet se je oglasila starca, moreča pesem: pik, pik, pok, pik, pik... Nikdo se ni zmenil zanje, le včasih je pri-skakljal poreden kos, se postavil na

tirnico, nevšečno zažvgolel in od-tuljimi obrazi, med skopimi rokami, med jaro gospoda... Odnekod se razlegla hreščava harmonika, na Prevaljah pojo dekleta šmarinci.

Nekoč pa je bilo vsem temu ko-pesmi. Za Trebevnikom se vije rde-nec. Očeta je zgrabila lokomotiva, ča pasica, zarja lega za gore. Nebo ga treščila v pečevje, da se je raz-trepeče v brezbarvnem svitu, še bil. Tistikrat so tolki železni zvon-malo, pa se zatrne večernica ter se ci po vseh čuvnjicah: pik, pik, bodo razmajali zvonovi.

"Ne pozabi na nas, na Žalostno

gumbi in vseprik pisali. Mati jih je gor, se spomni mati žalostne po-

rotila, da je ne vržejo negodnimi ti in pritisne hčer k sebi.

"Vrnem se, tedaj pa nam bo zo-seliti so se morali v razpadajočo pet lepo," se strega otrok materi iz žalostne goro, cerkevica je mala. Ma-rija z belimi lici nizka, Jezušček droban in mil; ves barski svet ob-

jo, eden za drugim...

"Pojdiva v cerkev, Micanga! —

Priporočim te Mariji, da bo rešena

v mestu... Potem te spremim do

dola."

"Ni potreba, mati!" se brani de-kle in vdano stopa za materjo pro-lina, ki je zapeta v blažen mir, od ti svetišča. "Bom kar sama stekla,

Majerja in graščinskih v Bistri do

Rozmanovega kovača v stragni

Poslednjic v svetišču. Cvet, luč bajti.

Micanka poslednjikrat prisluhne, strti s svilenasto zaveso, steklene lepotičje se skrivenostno lesketata. An-geli se smehlajo resnobnimi svet-niškim obrazom. Prastara tisina je razlita pod oboki. Mati pade na ko-lena, joče in počitno šepeta.

"Milostiliva Devica! Šmarnic Ti Ali je sv. Jukund z Žalostne goro,

natrgam, voščenko Ti nažgem. Sa-ali je očetov spomin, ki jo spremija

mo čuvaj, jo, ne dopusti, da jo zvr-tinci svet. V mestu gre za deklo,

vendar naj ostane samo Twoja

daljavi je zavriščala lokomotiva.

LJUDEVIT GAJ

Minilo je 120 let kar, se je rodil v Krapini hrvatski preporoditelj dr. Ljudevit Gaj. Njegovo ime je dovolj popularno; omenjajo ga učenci v šolah, ko se uče o naši pi-savi (gajici); zdržujo je neoločljivo z grodovino ilirskega pokreta;

z njim se obuja slovenska roman-tika, s svojimi lepimi legendami, s Kollarjem in njegovimi "Hčerami Slave". Ne smemo pozabiti, da je bil dr. Ljudevit Gaj začetnik danes tako razvitega zagrebškega tiska;

6. januarja 1835. je izšla prva šte-vila njegovih novin "Novine Hor-vatske", ki je dobila že tisti mesec književno prilogo "Danica". Novine

bil je preporodilo hrvatsko kultu-ro in obrnilo politiko na nova na-cionalna pota. Naš rojak Stanko

Vraz je bil ena glavnih Gajevih oprod, literarni izvrševalci njego-vih idej. Dva kajkava sta polo-žila temelje hrvatskega in srbskega kulturnega edinstva — skupen

književni jezik, ki izvira iz hercegovskega narečja in ki sta mu Vuk Karadžić in Dančić pripravila še je-zikovno podlogo. Oba — Gaja in Vraza — je označevalo to, da sta

pisala na književni jezik dokaj sla-bo. Gaj sploh ni bil preveč spretan v pisanju. Toda stvarne zasluge dveh "ilirskih" romantikov in sa-njačev o "slovenskem edinstvu" ne bodo nikdar pozabljeni.

Afera, ki jo je imel dr. Gaj z Milošem Obrenovićem, ga je po 1848. kompromitirala in si ni mogel več pridobiti nekdanjega vplivnega položaja. Zapletal se je v razne intrige in neuspešne akcije, ki so mu prinesle težke boje za obstoj in za osebno prostost. Umrl je 20. aprila 1872. v Zagrebu in počival v Arkadi preporoditeljev na Miro-goru.

Pran Kurelac je dejal ob njego-vem grobu: "...ne moremo ga soditi, marvet pomilovati, obžalovati, odpustiti, pozabiti slabost in krivico, a priznati mu pošten trud in vse, kar je storil dobriga..."

To mu je že zdavnaj priznano in Ljudevit Gaj stoji pred novimi ge-neracijami kot eden izmed onih,

ki so s svojim delom zavestno ali nezavestno pripravljali veliko e-dinstvo slovenskega juga.

Pran Kurelac je dejal ob njego-vem grobu: "...ne moremo ga

soditi, marvet pomilovati, obžalovati, odpustiti, pozabiti slabost in krivico, a priznati mu pošten trud in vse, kar je storil dobriga..."

To mu je že zdavnaj priznano in Ljudevit Gaj stoji pred novimi ge-neracijami kot eden izmed onih,

ki so s svojim delom zavestno ali nezavestno pripravljali veliko e-dinstvo slovenskega juga.

Pran Kurelac je dejal ob njego-vem grobu: "...ne moremo ga

soditi, marvet pomilovati, obžalovati, odpustiti, pozabiti slabost in krivico, a priznati mu pošten trud in vse, kar je storil dobriga..."

To mu je že zdavnaj priznano in Ljudevit Gaj stoji pred novimi ge-neracijami kot eden izmed onih,

ki so s svojim delom zavestno ali nezavestno pripravljali veliko e-dinstvo slovenskega juga.

Zapadno od notranjega mesta je ob Labi pristaniški del: dalje pro-to severu pa leži St. Pauli. To je

londonški White-Chapel v manjšem obsegu. Ena sama dobla, široka ulica z neštetimi zavabišči. Tu je najprej sloviti Alkazar, namenjen

SOVJETIRAZDEJALI SVETIŠČE

Tekom pogona na vse, kar je verskega, so ruski boljševiki porušili zgodevinsko cerkev Iverske Device v Moskvi.

Svetovno pristanišče Hamburg.

Iz besede Hamburg se oglaša ne-zgolj bogatim lahkoživcem. Lokal so silno razkošni, poglavito atrak-cijo pa tvorijo takzvané "revije" predstave ritmičnih erotičnih ple-sov.

Dalje je v tej ulici lepa kitajska kaserja, kjer posejajo večinoma Kitajci, zamorci in Japonci. Če za-viješ v postranske ulice, najdeš celo vrsto barov in drugih zabavnic.

Preko Hamburga zapusti vsako le-to nešteto izseljencev Evropo, preko Hamburga prihajajo običajni novega sveta neposredno v Evropo.

Hamburg je svobodno trgovske mesto se izza časa srednjeveške "Hanze" in tvori samostojno državo v okvirju nemške republike; steje maloveč kot milijon prebivalcev, in je pretežno trgovskega značaja.

Ozemje te države v državi je manjše kakor je mesto samo, tako, da spadajo nekateri njegovi deli, ki so dokaj veliki, že k pruski državi, tako na pr. mesto Altona, Wandsbeck etc. — Središče Ham-burga, ki se v najnovnejših stav-bini načrtih imenuje "City", je prav tako kot londonski City — središče

trgovine in prestitut. Ponoči ne vidijo redarjev; le tuinjam pride patrulja po 6—10 mož. Kdor ima zanesljivoga veličevca, lahko poseti tudi kako kitajsko klet, kjer se pu-si opij itd.

Še hujše pa je glede tega v okra-jih tuk. Tuje, ki zaide prvi v te zloglasne ulice, se zdi kraj nevaren že ob belem dnevu, ka-moli zvezcer. Kdor pa se je že pri-vadil temi in pozna značilne ulične slike s številnimi mornarji in vlačugami spozna prav kmalu, da takoj ni vecje nevarnosti kakor v kateremkoli drugem vletemestru.

Nekoliko v nevarnosti so zgolj oni, v Hamburgu dokaj številni ljudje, ki isčejo tajnih lokalov, kjer se nudijo kake izredne doživetja ali kjer se hazardira.

Predzgodovina skoraj vseh ubo-jev in ropov, ki se zgodijo v St. Pauli, izprujoči v polni meri to tr-dtev. Samo ob sebi se ume, da je v takih podzemnih jamah nevarno, vendar pa sumljiv kotov ni baš veliko. Sicer so tu številne ma-le trgovine, ogromna skladischa in stanovanja revnejšega prebival-

stva. Pristanišče je silno široko in raz-cepljeno. Obsega približno 4000 ha. bala je dolga kakih 170 km, kar zadostuje tudi za največji promet.

Točka ki je navažnejša za osebni promet in ki z nje pridez z malimi parniki ali motorimi ladnjadji na vsako poljubno mesto v labirintu tega pristanišča so — "St. Pauli Landungsbruecken". — Koliko na-ših rojakov je zapustilo za vedno evropska tla, ko so prekoracili ta

Most je dolg 400 m in leži na pontronih, da lahko sledi oseki in plimi, ki je v Hamburgu razmeroma jako visoka; razlika znaša 2 do 3 metre. Na tej točki ni zdolka tako živahneg prometa, kakor bi človek pričakoval. Vzrok je vedno večja decentralizacija t. j. razširje-nje in preosnova pristaniškega pro-meta. Osebni prekoceanski pro-met gre danes večinoma tako: Po-potniki se vkrejajo in izkrcajo v Cuxhaven, kamor vozijo k vsem velikim parobrodom posebni vlaki.

Pristanišče je silno zahvaliti za svoj obstoj Karlu Velikemu, ki je ustanovil hamburško trdnjava: da pa se je razvil v toli mogočne prista-nišče, gre hvala krasni naravni le-gi in prirodnemu pristanu, ki ga

tvori iztok Labe. 120 kilometrov navzgor je Laba plovna za največje ladje, ki najdejo v Hamburgu varnejše zavetje kot v mnogih drugih pristaniščih.

Zivljenje v Hamburgu je dokaj drugačno nego pri nas ali na Du-naju. Domate prebivalstvo je hlad-nega temperanta, nekam samo-svoja pa je tudi vzgoja, ki ne šteje zgovornost med dobre lastnosti. Tudi vpliv nordijskih držav ter bližnje Anglije in veter iz Amerike se močno čuti tukaj v "severnih Benetkah". Domacišči govorje med

svojo "domovinsko pravico". Velik del pristanišča je "svobodna lu-ka", kjer se lahko založi in preva-zlo blago, ki ni namenjen v Nem-cijo. Če je pristanišče na ozemlju svobodnega mesta Hamburga že tako široko, da bi bil lahko promet vsaj se enkrat enkrat kot je sedaj pa bi utegnil biti skoraj neomejen

ako bi se bila tudi povsod na pru-ski strani zgradila in moderno ure-dila naravna pristanišča. Pruska

in Hamburg namreč hudo tekmu-jeta med sabo. Prusi nameravajo dvigniti Altono in oškoditi Ham-burg. Zdi se, da ta ne baš prijazna tekma silno škoduje razvoju trgo-vine in tudi smotreni izgradnji pri-stanišča.

V pristanišču vidiš ogromno šte-vilo ladij, med njimi tudi precej prekoceanskih velikanov. Največje ladje v lukih vlečejo navadno vla-cilci, takozvani "Schlepperji", ki ne delajo takih velikih valov. Po-zornost vzbujajo železne konstruk-cije, ki so podobne plovčevju. Ta so moderne ladnjedelnice, kjer se grade veliki parniki. Tu je tudi največji žerjav (dvigalo) na svetu ki kvigne v en mah 150 ton. Ob obali so bili zgrajeni v novejšem času nekateri oblakodri (visoke hiše), ki spominjajo na Ameriko. Stejejo 7—10 nadstropij. Veliko je tudi takozvanih plovečih ladnjedel-nic, ki popravljajo velike parnike Jadrmic skoro ni videti: samo ena je v lukih, da se šolajo na nji mladi mornarji. Prav tako je v veslani-cami. Nepoucen človek se čudi, da vidi v pristanišču tako malo de-lavev in mornarjev v delavnicah. Pristanišče je skoraj popolnoma mehanizirano in opravlja stroj-del, ki je zahtevalo nekoc tisoče in tisoče ljudi.

Hamburg se ima

Mlada ljubezen.

ROMAN

Za Glas Naroda priredil G. P.

(Nadaljevanje.)

O, stric, kako ljub si postal izza preteklega meseca! Če bi imela kos trate tukaj, bi kar kozolice preobracala. Oprost! Pozabila sem, da bom sedaj kmalu poročena žena! Vsled tega se moramo prav dostojno obnašati!

Vsi trije so zapustili samostan ter se šli izprehajat po mestnem obzidju, ne da bi si dosti ogledavali okolice. Obraz Jakobine je zakril Silverju celo verigo Pirenej. Abej Bordes pa je moral ves ta čas občudovati Pirence, da prepusti ljubečata sama sebi.

Kmalu pa je pokazala Jakobina svoje veselje nad sinjimi, gorski-mi vršaci.

— Tam zgoraj je svetil tvoj ogenj! — je rekla.

— Ti si ga torej videla?

— Tekom prvega tedna skoro vsak večer. Oh, če bi ti vedel, kako dobro mi je bilo! In neko noč si prizgal tri kresove. Zakaj neki?

— Da ti sporočim, da se je moj načrt posrečil in da bom naslednjega dne posestnik vodopada!

Umolnila je zoper ter ga na skrivnem sunila s komolcem.

— Pazl, on bi naju lahko slišal!

Simejala sta ko ju je abej Bordes opazoval.

— Ubogi mož! — je rekla Jakobina.

Naslednjega dne so najeli voz, da se napote v Pontacq. Franca Montgulhelma niso našli v tej okolici. Pastir se je nahajal že več dni na povratnem potovanju v Gargos.

Dohiteli so ga štiri v dvajset ur pozneje, v južnem koncu doline Argelez, ob vznožju gore Soulom. Bila je deseta ura zjutraj, ko je viden Silver, ki je skozi okno opazoval pašnike, ob bližnjem obronku ovce, ki so bile označene z modrim križem. V majhni razdelji od živali je sedel, v kapuco oblečen človek, v senki kostanja ter pleti.

— To je moj oče! — je reklo Silver z blestečih oči. — To je on, kajti jaz poznam njegovo čredo. Tam sta pes Pigous in osel Bigorre. Izstopimo hitro!

Ukazali so ustaviti voz, izstopili so ter so odšli skozi koruzno polje proti pastirju. Kmalu so došli do njega, Silver in Jakobina pričrno, abej Bordes pa nekoliko sključen, za njima. Pastir je odložil svoje delo, ko je videl prihajati vse tri proti sebi.

Bil je velik, brineten mož z gladko obrutim obrazom.

— Bog nas vas pozdravi, oče! Ali me ne spoznate?

— Ali si ti, Silver? — je vzkliknil pastir. — Ej, Bog obvaruj! V tej gospoški obliki te nisem spoznai! In kdo je lepa gospodična, katerega vedes za roko?

— To je vaša nova hčerka, oče, — je odvrnil Silver. — Gospodična Jakobina Marcadije, nečakinja gospoda abeja Bordes, katerega vidite tukaj ter moja bodoča žena, če ste zadovoljni s tem!

Pastir ni mogel izpogovoriti nobene besedice od presenečenja in v njegovih očeh se je izražala velika usoplost.

— Ali je res? — je končno vprašal abej, katerega je takoj zoper spoznal.

— Ali je resnica, kar mi mali pripoveduje?

— Sveta resnica, oče Montgulhelmin, in sedaj letamo za vami že dva dni, da vas prosimo dovoljenja za to poroko!

— Vsemogočni Bog! — je vzkliknil pastir. — Ali se ne šalite iz Franca Montgulhelma, pastirja iz dežele Bigorre? Ne, gospodična, jaz ne morem dati dovoljenja, kajti jaz bi si nikdar ne držil imenovati svojo hčerko princesino, za katero jo smatram!

— O, vi bi se že navadili, oče! — je rekla Jakobina. In ker se je hotela zahvaliti dobremu možu za laskanje, ga je poljubila na oblici.

Vspričo teh poljubov so se pastirji orosile oči.

— No, dobro, — je reklo, — če v resnicu ni prevara, se bom tudi jaz veselil vajine sreče, otroka moja! Naj bi bila vajina zvezga Bogu tako dopadljiva, kot je meni! Bog naj blagoslovil to uro ter naj izkazal svojo milost vsem, ki smo tukaj!

Francois Montgulhelmin je sklonil glavo Njegovi ustnici sta se trešli od globokega ginjenja, a roki, ki sta zoper hoteli prijeti za vezivo, sta izpuščali pentijo za pentijo. Pigous, ovčarski pes je ravnomok zoper spoznal Silverja ter ga obkrožal z veselim lajanjem, dočim so prisla nežna, spomladni rojenja jagnjeta bliže ter previdno ovohvala oblike gospodične, nakar so jaderno skočile nazaj ter se privila k svojim materam.

Abej Bordes se ni zoper pokril. Prisostvoval je že različnim zarokam v elegantnih saloni, blagoslovil je že marsikateri par v svečano okrašeni cerkvi, a nobeno teh slovenskih dejanj ni napravilo nanj tako globokega vtisa, kot ta kmečka zaroka, katero je sklenil pastir s pripristimi, iz srca prihajajočimi besedami, v senki kostanja ter vspričo krasnih gora s svojimi vasmi, travniki in gozdovi, ki so segali do zanesljivih višin.

Silver je pokazal Jakobini očetovo ovce ter jo seznanil z Bigorrom, čestitljivim osom, ki je že dolgo vrsto let vodil čredo ali nosil svojega izmučenega gospodarja po pravnih cestah ravnin ter po strmih stekuh v gore.

Jakobina je gladila po hrbitih modro zaznamovane ovce ter po gladila tudi čestitljivega Bigorra, ki je radovedno stezal proti nji svoja uše.

— In ali se hočete že danes zvečer vrniti v Gargos, oče? — je vprašal Silver.

— Da, mali, in če hočes, lahko potujemo skupaj!

— In jaz? — je vprašala Jakobina.

— O, gospodična, vi bi bili preveč trudni!

— Jaz lahko več vzdržim kot mislite. Sploh pa je tukaj Bigorre, seveda, če bo dovolil, da me vzame od časa do časa na svoj hrbit.

— Moja gospodična hčerka, Bigorija ni se nikdar zadela taka čast in če je pamet, bo sanjal celo noč o tem!

Jakobina je skočila brez vsakega nadaljnega obotavljanja na oslo in ta je takoj odšel v smer proti Gargosu, dočim se je čreda počasi zbrala, da mu sledi.

— In jaz? — je vprašal abej Bordes, — mene ste najbrž popolnoma pozabili, ka ne?

Jakobina in Silver sta seveda ugovarjala, kot se spodobi.

— Je prav! — je odvrnil duhovnik. — Vrnita se le domov, kot se vama ljubi. Jaz se odpeljem nazaj v Argelez, kjer moram govoriti z notarjem glede zakonske pogode ter zbrati potrebne dokumente za oklice. Ti Silver, ne pozabi na rojstni in krstni list! Stvari moramo hitro urediti. Torej srečno pot!

— Kdaj pa pride nazaj, stric?

— Najbrž še danes zvečer in najpozneje jutri zjutraj. Zajtrkovalo bom to vse skupaj z župnišču. Jaz te pričakujem za gotovo, Silver. In vas tudi, oče Montgulhelmin! Jakobina, ti boš obvestila Pupoto, kaj ne? Reci ji, naj nam napravil natlačene artičoke, kot takrat, ko nas je obiskal škof! V tem prekaša sama sebe! Torej zjutri na svodenje!

Nato je sedel abej v voz in zaročenca sta se napotila s čredo ovac proti domu.

Kakšno krasno popoldne je bilo to za oba! Kmalu sta dosegla na breg gorske reke, koje voda se je odbijala od skal. Polagoma se je dolina zožila, gore so tičale v zrak bolj mrko in solnce se je prikazovalo ter izginjalo za vsakim ovinkom, kot da se hoče igrati skrivalnice z ljubečima.

(Dalje prihodnjie.)

Pošljite nam

\$1

in mi vam bomo pošiljali
2 meseca

"Glas Naroda"

in prepričani smo, da boste potem
stalni naročnik.

Knesreči v Triglavskem pogorju.

Ljubljana, 19. julija.

Usodna nesreča se je dogodila 18. julija še pred nevihto približno ob 15.15. Tovariši so dobro videli, kaj sta padla nesrečni Habe in Vreš. Prvega so izgubili iz pogleda, drugega pa so videli ves čas pod seboj, ko je ležal z razprostrtnimi rokami na polici tako, da je bilo potrula ob trupla na njej, pol pa nad prepadom. Ponesrečenec med padcem ni izgubil zavesti, kajti ko so mu zaklivali: Drži se, se je takoj bolj privil ob sklamoto polico. Nesreča sta prav tako kakor iz teaterske galerije opazovala od slapa gg. Križaj in dr. Mayer. Videli so ju tudi Hrvati, ki so plezali v drugi smeri.

Najprej so potegnili ponesrečenega Vreša za kakih 15m višje na varnejše mesto. Tam sta bila prijeti leta od tedaj pa vso noc do 3. zjutraj g. Kvas in Česen. Silna nevihta je nastopila okrog 19. Vreš je bil popolne 5 kranjskim rešilnim avtom prepeljan v Kranj, kjer se nahaja začasno v unruhovščini trgovca Gabrona. Kaj je ugotovila preiskava, še ni znano.

TALENTIRAN OTROK

Za največje čudo vseh časov velja svetovnoznanci, od več pisateljev, ki so izselili v Ameriko in čez 30 let, ko je bil že zelo bogat, se je spomnil, da bi lahko malo pogledal v staro domovino. Po znancu, ki se je odpeljal nekaj dni pred njim v Evropo, je obvestil svojo brato, kdaj pride. Ko je izstopil na kolodvor v domačem kraju, ni nikjer videl moških, ki bi bila podobna njegovima bratom. Na peronu sta stala samo dva kmeta z dolgimi bradami. Dolgu ju je ogledoval in končno se je prepričal, da sta njegova brata.

Cuja, zakaj sta si pa pustila rastri, tako dolge brade?

Zakaj neki, saj si vzel najmočnejši, ko se je izselil v Ameriko? — so mu odgovorila očitajoče.

Prečital kralju v pozdrav pesem v latinščini in francoščini, ki jo je bil sam zložil. Kralj ga je kar obispal z darovi; toda ko se je vrnil otrok domov, ga je popadla huda vročica, katera se je pridružilo še vneti, ker se je bil tem visoko izobražil v matematični in astronomski osmrtinice, največje čudo vseh časov.

Math. Pezdr
Box 772, City Hall Sta.
New York, N. Y.

IZ ZAGORSKE KOTLINE

Zagorje, 23. julija.
Cudno je delovala vročina prve nedelje leta, dobre pasijih dni v naši kotlini. Nedeljska kronika je kravata, kakor že dolgo ne. Vsi člani naše orožniške postaje so imeli v nedeljo in pondeljek polne roke dela in pokazali so veliko sposobnost v težki službi.

Komaj se je v nedeljo zvečer raznesla vest, da je bil v Podkraju v neki gostilni z vilami težko ranjen neki mladenič, je že prišel na orožniško postajo Pavle P. iz Podkraja ter se sam prijavil, da je z nožem zabol 50-letnega Alojzija Reklavca iz Podkraja. Nenadoma je prišlo do krv. Doma so popoldno igrali "Snopsei" in med igranjem so izpili liter "snopsa". Drugi so se razgubili. Pavle in Reklavec sta ostala sama in kar naenkrat sta začela pregrevati neko staro sovraštvo. Pavel je baje Reklavca pred tremi leti osumil neke tativne. Beseda je dala besedo, zadnji pa je spregovoril nož. Reklavec je dobljano v trebuh, zdravnik pa pravi.

Nož je govoril tudi v polniški občini. Gostilničar iz Konjšice se je vrnil z Dolenjskega, kjer je poskušal vino. Proti domu je prihajal dobre volje in večjo steklenico vina je nosil s seboj. To steklenico je pustil nekje med potjo in šele doma je pogrešil. Šel je nazaj, da jo pošče in tako je trčil v dolini posestnika Medveščka na fante, ki so istotako dobro razpoloženi prevažali "balo". Gostilničar jih je obdolžil, da so našli in izpili njegovo vino. V prepriču je dobil nožem po glavi. K zdravniku se je zatekel v Zagorje, obvezali so mu pet ran, storilca so pa odvedli orožniki.

Nož je pogrešil. Šel je nazaj, da jo pošče in tako je trčil v dolini posestnika Medveščka na fante, ki so istotako dobro razpoloženi prevažali "balo". Gostilničar jih je obdolžil, da so našli in izpili njegovo vino. V prepriču je dobil nožem po glavi. K zdravniku se je zatekel v Zagorje, obvezali so mu pet ran, storilca so pa odvedli orožniki.

Največja senzacija je že opisan v knjigi "Vrata in slavna kuhinja". Izredno nizke cene vprašajoči katerogakoli pooblaščenega agenta.

Kretanje Parnikov

Shipping News

9. avgusta:

Olympic, Cherbourg

Bergenland, Cherbourg, Antwerpen

Vendam, Boulogne sur Mer, Rotterdam

Minnesota, Cherbourg

10. avgusta:

Deutschland, Cherbourg, Hamburg

Conte Grande, Napoli, Genova

11. avgusta:

President Roosevelt, Cherbourg, Bremen

France, Havre

Milwaukee, Cherbourg, Hamburg

Karlsruhe, Bremen, Mauretania, Cherbourg

12. avgusta:

Homerick, Cherbourg

Arabic, Cherbourg, Antwerpen

Volendam, Boulogne sur Mer, Rotterdam

Augustus, Napoli, Genova

13. avgusta:

Hamburg, Cherbourg, Hamburg

Leviathan, Cherbourg

20. avgusta:

Ob polnoči, Ille de France, Havre